

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
minden vasárnap egy iven.
ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

„Avagy őrizője vagyok-e én az én
atyámfiaimnak?“

I Mózes 4, 9.

Az ember természettől fogva önző, még szeretete is önző; azt szereti, akitől kellemes, rokonszenves, akitől valamit vár, a kihez valami érdek fűzi. Azt az önzetlen szeretetet, mely szereti az emberben a halhatatlan lelket, még akkor is, ha az egyén kellemetlen, visszataszító, ellenséges indulatu, azt a szeretetet Istentől kell nyernünk az újjászületés nyomán. Mennyire meg van már nekünk könnyítve az út, hogy ehhez a nagy isteni szeretethez hozzáférjünk és belőle merítsünk, hiszen mi előttünk ott van mint példánykép a Krisztus, aki egyuttal a mi szentségünk és váltságunk is. De Isten az ó-tamentomi időkben is kitöltötte az ő nagy szeretetét azoknak a szívébe, akik neki engedtek. Ott látjuk *Abrahámot, a patriarchát*, a ki minden versengést, viszálykodást kerülni akar az ő atyafiával s önzetlenül felajánlja annak a választatást s daczára hogy Lót önzőnek, kapzsinak mutatkozik, mégis, mikor bajba kerül, segítségére siet neki. Ott olvassuk *a nagy törvényhozónak. Mózesnek* rendeletei közt, hogy embertársainkat ne csak meg ne károsítsuk, hanem igyekezzünk mindent megtenni, hogy őket kár-

tól, bajtól óvjuk, rajtuk segítsünk. *Bölcs Salamon* arra int, hogy még gondolatban se illessük gonosszal a mi felebarátunkat, annál kevésbbé szóljunk ellene rágalmazó szót, hanem inkább ha valakit nyomoruságba jutni látunk, ne legyünk restek szabadítására sietni. *Habakuk próféta* az Isten haragját hirdeti azok ellen, a kik álnoksággal, vagy mások vérének árán akarják a saját hasznukat és előmenetelüket munkálni s nem átalják felebarátjokat bűnre csábítani.

Pál apostol már a keresztyén gyülekezetek tagjaihoz szól s inti azokat, a kik a hitben már erősebbek. — úgy hogy lelki kár nélkül lehetnek olyan eledelekből, melyek pogány bálványoknak vannak áldozva, tudván, hogy a bálvány semmi, — hogy ezt az ő szabadságukat ne használják fel, ha ez által gyengébb hitű keresztyén testvéreiket botránkoztatják. Mily komoly intés ez ma is, olyanoknak, akik keresztyén munkák élén állnak, mint vezetők, s a kikre ennek folytán mint példányképekre tekint a vágyódó, az üdvösség utját kereső lelkek egész serege, hogy tartózkodjanak minden, olyan reájok nézve talán közönyös, vagy értelmetlen dologtól, melyben való résztvevésük által, hívó de még gyengébb keresztyén testvéreiket botránkoztatnák. Mily lelkiismeretes volt Pál apostol

Szerkesztőség és kiadóhivatal
hová a lapba szánt kéziratok
— reklamációk és —
előfizetési pénzek küldendők
— Maros-Vásárhely, —
Szentgyörgy-utca 9. szám.
— ev. ref. lelkészi lakás. —

a keresztyén szeretet felelősségének felfogásában! Bár mi is olyanok lennénk! Bár minél jobban megértenénk mi is a mi *nagy Mesterünknek* értelmezését a szeretetről, mely szerint Isten még a neki nyújtott áldozati ajándékot sem fogadja kedvesen, ha valamely atyánkfiával békételenségben vagyunk. Mily magasra állítja az Ur a szeretetet! Mennyire lelkünkre köti embertársainknak testi és lelki javát s mily borzasztó előtte az a kérdés, mely az önző, szeretet nélküli, Istentől távollevő emberi életnek egyik legfőbb jellemző vonása: „*Avagy őrizője vagyok-e én az én atyámfiának?*“

Egy róm. kath. pap bucsuszava a pápához.

Megindokolása hivi előtt annak, hogy miért hagyta el a pápás egyházat.

Írta: Gian Giacomo Mauret; fordította Szabadi Béla.

Kedves olvasóm! Lehetséges e, hogy a róm kath. pap protestáns¹ legyen?! Milyen balgaság! kiáltják, hitehagyott! Tehát bizonyos, hogy balgaság visszafordulni, mikor azon vesszük észre magunkat, hogy rossz uton járunk? Bizonyos, hogy balgaság nyíltan tiltakozni minden ellen, a mit hamisnak ismerünk? És végül bizonyos, hogy hitehagyott² az az ember, a ki odahagyja a zsidóságot vagy a pogányságot, hogy a keresztyén igazságokat kövesse?

Ha csak azoknak kellene felelnem, a kik balgatóknak mondják azokat a papokat, a kik a római egyházat odahagyják, hogy a Krisztus tiszta vallását, az ugynevezett protestáns vallást kövessék, rövid lenne válaszom, mert akkor végeznék velök ezzel a hatszóval: *a mi lelkiismeretünk a legfőbb nekünk.* Minthogy azonban sok másokkal is foglalkoznom kell, a kik tudatlanságuktól és önhittségüktől gyötörtetve, küzködnek, hogy a vallást illetőleg az igazat megismerjék, azt mondom miedezeknek, hogy a mit az én balgaságomnak és eretnekségemnek mondanak, ez egyszerű kinyilatkoztatásba foglalható össze: *Én elszakadok a pápától, hogy egyesüljek a Jézus Krisztussal.*

¹ Ha valamely róm. katolikus protestáns¹ lesz nem változtatja meg vallását, mert nem tesz egyebet, mint hogy visszatér arra a vallásra, melyet a mi atyáinknak prédikáltak a Jézus Krisztusról; a vallást megrontották a pápák és püspökök, a kik hozzátoldottak dogmákat és szertartásokat, melyek a Szent Irással ellenkeznek, vagy általa nem rendeltetnek, miként e mű folyamán be fogjuk bizonyítani, hogy az ugynevezett protestáns vallás nem egyéb, mint visszatérés a tiszta keresztyén valláshoz.

² A boldog:ágos Szüz, szent Péter, szent Pál, szent János született zsidók valának; oda hagyják a zsidóságot, hogy keresztyénekké legyenek. Az ő papjaik eretnekséggel vádolták őket; és ők nem tehettek egyebet, mint hogy dicsekedtek eretnekségükkel, valamint hogy én is dicseksem a magaméval.

Elszakadok a pápától, mert azt mondom szent Klementtel, Róma püspökével († 81.): „Jézus Krisztus az alázatos szívűekkel tart, nem pedig azokkal, a kik nyájuk fölé helyezkednek. Jézus Krisztus, a mi egyedüli Urunk, hatalmának dacára nem jött e világra fényes pompával és göggel.“ (Epist. ai Corinthi § XVI.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom szent Ignáczzal, Antiochia püspökével († 108.): „Valaki vakon követi azokat, a kik letérnek az igazság utjáról, nem megyen be az Isten országába; és a ki meg tudja különböztetni az igazságot a hamisságtól és nem él ezzel az adománnyal és nem hagyja el a hazugságnak hirdetőjét, az elveszi büntetését Istentől.“ (Sant' Igrazio. Epistola agli Efesi.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom szent Jusztin vértanuval († 163): „A ki ismeri az igazságot és azt megtagadja, az Istennek haragját hívja ki magára . . .“ „Fordítsátok minden ti figyelmeteket a Szent Irásra (mondja ugyanő) és ne hallgassatok senkire, aki nem abból meríti minden ő bizonyosságait és nem arra támaszkodik mindenben.“ (In Vit. ac. Doct. Just)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom szent Irenaeussal, Lyon püspökével († 201.): „A ki odahagyja a Szent Irást, az igazságnak e tiszta és kétségbevonhatatlan kutfejét, kiteszi magát az elkerülhetetlen veszedelemnek, hogy tévedésbe esik és házát nem kösziklára, hanem homokra építi.“ (lib 2, cap. 26.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom szent Czipriánal, Kartágó püspökével (258.); „Nagy vakmerőség és nagyképüsködés az emberi hagyományokat az Isten parancsolataival egy sorba helyezni, sőt azokat emezeknek eleibe tenni, holott nem a tekintély és szokás előtt kellene meghajolnunk, hanem észszerű okkal és bizonyítékokkal meggyőznünk.“ (Epist. 7i ad Quint.) „Ha valamely csatorna vize (mondja Cziprián) kiszárad, nem sietünk-e annak tápláló forrásához, hogy kifürkésszük a kiapadás okát? Ugyanezt kell cselekedniök a papoknak. Ha az igazságban való hit megcsappan, az ő kötelességük odasietni az igazi kutfőhöz: az *evangéliomi hagyományhoz.* De micsoda is ez a hagyomány? Nincsen-e megírva, vagy nem maradt-e fenn az evangéliomban és az apostolok írásaiban? Bizony meg van az ott írva, mivelhogy Krisztus maga buzdít arra, hogy tudakozzuk az írásokat, melyek tanubizonyosságot tesznek ő róla.“ (Epist ad pomp.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom szent Hilariussal, Poitiers püspökével († 369.): „A ki a kinyilatkoztatott igazságokat meg akarja szerezni, azokat a Szent Irásban kell keresnie s nem más könyvekben.“ (Ad Const. imperat.) „Az eretnekek

(mondja ugyanő) ámitanak az igazság leple alatt, támadnak és átkot szórnak az Isten nevében és a vallás örve alatt rágalmaikkal testvéreiket. Nem bizonyítékokkal szállnak sikra, hanem átkokkal és miközben mindent elítélnek, ugyanabba a bűnbe esnek.“ (lib. cont. Auxent.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom szent Athanasiossal, Alexandria püspökével († 372.): Az igaznak nem kard és viszálykodás a fegyvere, hanem megfontolás és meggyőződését védelmezi, ezer kínzást és halált kell elszenvednie? (Hist. Arian. ad monach.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom szent Ambroziussal, Milánó püspökével († 379.): „Mily sokan vannak, a kik külsőképpen vallásosak s azt szívükben megtagadják? Némelyik a templomba jár és a hatalmasok kegyét hajhássza. Imádkozás közben színleli a magábatérést és az alázatosságot. Külsőleg porig alázza magát, de szive meg se mozdul. A ki látja, keresztyénnek tartja. A könnyen hívő ember azt hiszi, hogy szívből imádkozik, de Isten tudja, hogy önmagát meghazudtolja. Az emberek színe előtt megigazult, Istennél pedig ítéletét veszi.“ (Sermo XX. in Ps. CXVIII.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom naziánzi szent Gergelylyel († 398.): „A külső tekintély, a pompa, valamely egyház hatalma, azoknak sokasága, a kik tagjainak vallják magukat, nem bizonyít annak igaza mellett.“ (Or. 33.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom szent Chrisostomussal, Konstantinápoly püspökével († 407.): „Kérlek benneteket, ne vizsgáljátok, mit mond Ticius és mit mond Cajus a Szent Irásról, hanem vizsgáljátok ti magatok az abban megírott minden dolgokat.“ (Hom. 13.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom szent Jeromossal (420.): Ne engedjétek elámitani magatokat az állítólagos apostoli hagyományoktól, sőt inkább pusztítsátok el azokat az Isten fegyverével. Ha a képmutató papok nektek azt mondják: Hallgassatok ránk és kövessetek minket (a kik mindent elkövetnek a maguk élvágya, tekintélye, a maguk mulandó hatalma érdekében s a kik, mint a szemfényvesztők, szeretik a lármát és a pompát), feleljétek nekik: Nem csodáljuk, hogy ti csupán a ti hagyományaitokat és parancsolataitokat akarjátok tiszteltben tartani, miként minden más nép is tiszteli a maga bálványait; de nekünk Isten adott törvényt és a Szent Irás bizonyosságát. (Ézsaiás VIII.) Minden eretnek legfőbb ismérve, hogy azt követeli hallgatóitól, hogy minden szavának hitelt adjanak“, mondja ugyancsak Jeromos.

Elszakadok a pápától, mert azt mondom szent Ágostonnal († 430): „A tudatlanok, a kik azt hiszik, hogy ki kell rekeszteni a buzgó és Isten előtt ma-

gát megalázó embert, a ki az igazságot szereti, korántsem követnek el rajta igazságot (mert nem tudják, mit cselekezzenek, Ford.), és némelyek azok közül, a kiket eretnekeknek neveztek vagy neveznek, sokkal jobb keresztyének, mint azok, a kik igazhitűeknek mondják magukat.“ (De Bapt. lib. IV. e. III.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom Theodorétussal, Cziprus püspökével († 406.): „Nem kell arra törekednünk (mondják az eretnekek), hogy kutasassuk a kifürkészhetetlent s ezen ürügy alatt iparkodnak az emberek a Biblia olvasásától és vizsgálásától, valamint a vallás tanításainak alapos kipróbálásától elvonni: és pedig azért, hogy martalékaul essenek a megtévesztésnek és kegyes csalásnak, mikor a népre a maguk gondolatait tukmálják dogmaként, megfosztván az embert legbecsesebb kincsétől: saját meggyőződésétől, mely daczol minden ellenvetéssel és kételylyel“ (Serm. 16.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom I. Gergelylyel, Rómapüspökével († 604.): Igaz, hogy a kalcedoni Zsinat felajánlotta Róma püspökének a főpüspöki címet, Péter apostol tiszteletére; de Róma püspökei közül mindmostanig egy sem élt ezzel a címmel, nehogy okot adjon arra a föltevésre, mintha mindenkit meg akarna fosztani attól, magának foglalván le azt, ami mindegyiket egyenlően megilleti.“ (Epest. XX, lib, V, ad Maurit. Aug) A keresztyén tanítónak, ugymond szeretettel kell hatnia, mert mindmostanig hallatlan dolog az embereket erőszakkal kényszeríteni, hogy higgyenek, vagy hogy megtagadják azt a hitet, amelyet vallanak.“ (lib. III Epist. 53.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom Cha-teoubrianddal: „Az eredeti keresztyén egyházban a lelkipásztor épp oly egyszerű vala, mint nyája. A püspök, a diakonus, a pap, mind az ő nevük: előljárót, szolgát vagy legöregebbet jelent, ruházataukban nem különböztek a nyájtól.“ (Studi storici.)

Elszakadok a pápától, mert azt mondom ugyanazon iróval: „A tömjén, a virág, az arany- és ezüst edények, a lámpák, a gyertyák, a ruhák, az ének, a körmenetek, a bizonyos ünnepek időszakai, átmenetek a legyőzött oltárokról a diadalmaskodó oltárookra, és ez a keresztyénség külső pompáját a pogányságtól kölcsönözte.“ (Studi storici.)

Elszakadok a pápától, mert az Isten Igéje nekem azt mondja: „A Szent Lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időben elszakadnak némelyek a hittől, kik hitető lelkekhez és ördögi tudományhoz figyelmezőek, És olyanokhoz, kik képmutatás által szólnak hamisságot, kiknek lelkiismeretük megbélyegeztetett. Kik megtiltják a házasságot, és afféle eledeleknek megételeket, melyeket Isten teremtett, hogy azokkal hálaadással éljenek a hivek és azok, a kik megesmérték az igazságot“. (I. Tim. IV, 1-3)

Elszakadok a pápától, mert azt mondja nekem az Isten igéje: „Fussatok ki Babilonból én népem, és ne legyetek részesei az ő büneiben, hogy az ő büntetéseivel ne büntettesetek. Mert az ő bünei meggyülvén, szinte az égig hatottak, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól“ (Jelen. XVIII, 4—5.) De én elszakadván a pápától, *egyesülök a Jézus Krisztussal*.

Egyesülök a Jézus Krisztussal, mert Isten azt mondja: „Imé helyeztetek Sionba becsületes, drága és főszegeletben való követ, és a ki abban hiszen, meg nem szégyenül.“ (I. Pét. II, 6.)

Egyesülök a Jézus Krisztussal, mert szent János erről a Megváltó Istenről szólván, azt mondja: „Annakokáért, fiacskáim, maradjatok meg ő benne, hogy mikor megjelenétek, bizodalomunk legyen, és meg ne szégyeneljünk ő előtt az ő eljövelekor.“ (I. Ján. II, 28.)

Egyesülök a Jézus Krisztussal, mert ugyanő azt mondja: „A ki én bennem hiszen, örök élete legyen annak“. (Jáni VI, 47.) „Én vagyok az út, az igazság és az élet“. (Ján. XIV, 6.) „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, kik megfáradtatok és megterheltetek, és én megnyugosztalak titeket“. (Máté XI, 28.)

Ebből áll az én nyilatkozatom, kedves olvasóm. Adja az Ur, hogy megvilágosítására szolgáljon mindazoknak, kiknek kezéhez jut ez az egyszerű írás. Cseppet sem törődöm azzal, hogy akadnak e világon elfogult emberek, a kik nem sokat törődve a keresztyéni szeretettel, elneveznek engem balgatagnak, hitehagyottnak, mert odahagytam a római egyházat, és nem törődöm különösen azért, mert úgy vélem, hogy az istentelen zsinagóga, a papi fejedelmek is ezzel az elnevezéssel illették az apostolokat és mindazokat, a kik odahagyván a zsidóságot, csatlakoztak a Jézus Krisztushoz, mert elfeledték, hogy a keresztyének nem szégyenlik az isteni Üdvözítőért elszenvedett igazságtalanságokat és támadásokat.

Ki az a Jézus?

Írta: Dávid Gyula.

Jézus bűnösök megváltója, Idvezője: „Igaz az a beszéd és teljes hitelre méltó, hogy Krisztus Jézus bűnösök megtartása végett jött e világra.“ Isten őt tette Urrá, Idvezítővé, Ő épen ezért jött erre a világra. Megváltja pedig a bűnösöket az által, hogy helyettök elviseli büntetésüket. Mi a bűnösök áthágtuk s áthagjuk a törvényt, de ő egészen betöltötte, mert ő: szent, szeplőtlen, a bűnösöktől érettünk megkülömböztetett. Mi magunk engedtlenségünk, bűnünk miatt csak halált érdemelünk. A bűnhődő lélek meghal, ő lelkét adta váltságul sokakért. Mi átok alatt voltunk, „mert át-

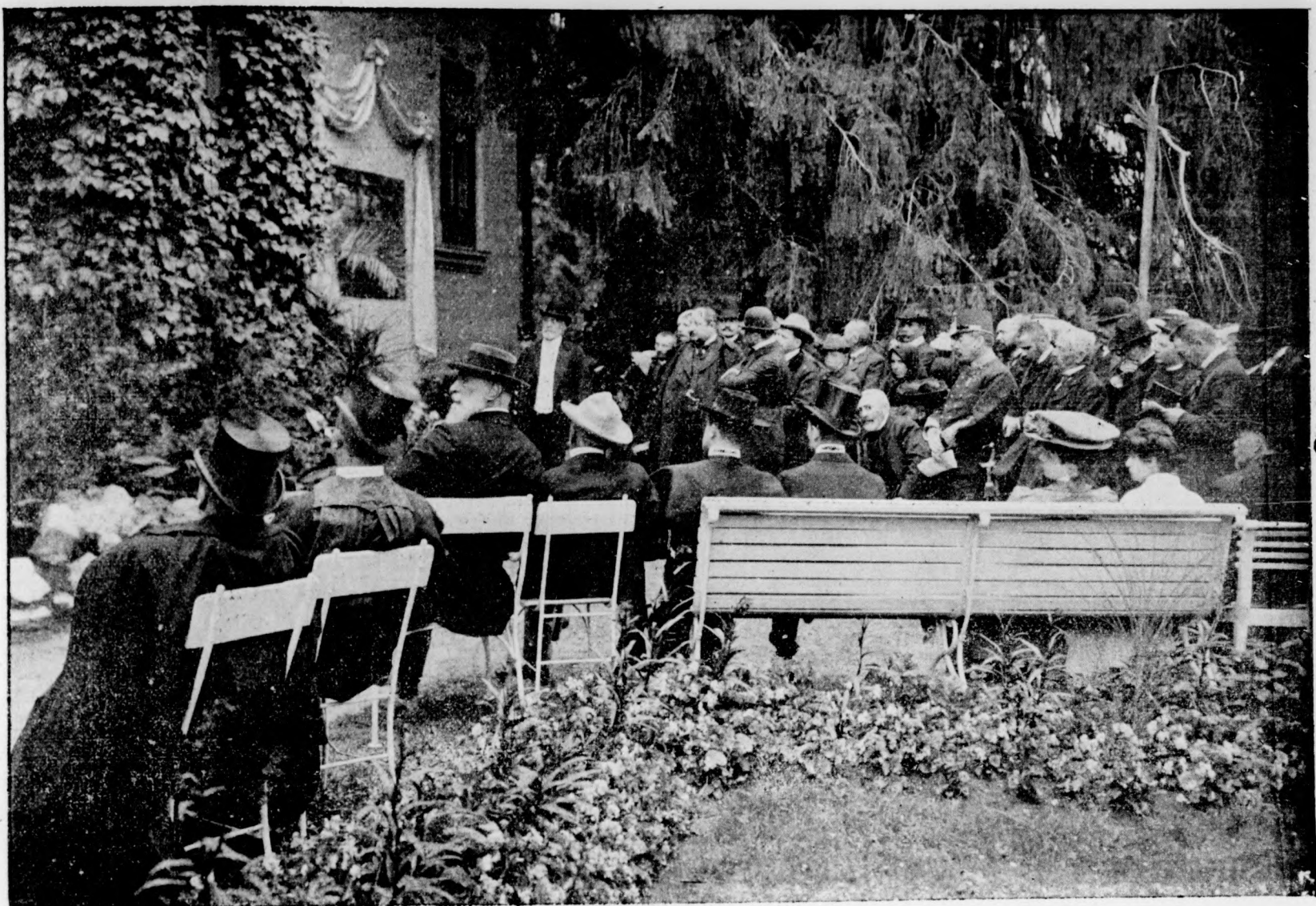
kozott, valaki meg nem marad azokban, a melyek megírtak a törvény könyvében!“ És mi rólunk testvéreim, ő levette ezen átkot, mert átokká lett érettünk. Ő szenvedte el a mi bűnünk büntetését, kizoztatott, csufoltatott, csapdostatott, megsebesített a mi álnokságainkért, megrontatott a mi büneinkért, az emberek között utálatos, megvetett volt, megjutalmaztatott, megkoronáztatott tövis koronával, s megfeszített. Mi szolgák voltunk, ő azért jött, hogy felszabadítson a szolgaságból, ki is váltott drága vére árán, mi halálra ítéltünk mint foglyok, mint a törvény foglyai, és ő meghalt érettünk, hogy mi bocsánatot, kegyelmet és örök életet nyerjünk. Most midőn már fel-támadása után visszament dicsőségébe, az egekbe, most is munkálja a mi megtartásunkat. Szólit, hívogat bennünket maga elé, az Ő házába, ott beszél velünk evangéliumában, erősít hitünkben, reménységünkben, vallásunkban, lelke által imádkozik velünk; kérésünket, szükségünket jól ösmervén, szívében viseli, azokért imádkozik helyettünk; ha mi ő hozzá s az ő nevében esedezünk, segédelmet nyújt nekünk minden gyengeségünkben, megtart, életet bennünket; ha benne bizunk, hiszünk, házában élünk, háza tagjaival megoltalmaz a halál fullánkjától, megment az itélettől, a kárhozattól. Ha az ő érdemére támaszkodunk mindig, akkor majd az ítélő szék előtt is övének, megváltottainak ösmer el, jelent ki bennünket. Azt mondja ez az Idvezítő neked szeretett testvérem: Szegény bűnös, te pokoli veszélyben vagy, de én neked bűnbocsánatot szereztem „ingyen“ az én vérem által. Én meghaltam volt éretted, helyetted, én megszabadíthatlak, megigazíthatlak téged, csak jer, jövel én hozzám. Olvasd el: Ézsai. LIII: Csel. X: 34—43; XIII: 16—41; Róm. V: Val. VII: 13; 1. Tim. 1: 10; Zsid. IX: 11—28; 1. Péd. I: 18—19: II; 24. stb.

Én vagyok az út, az igazság és az élet, „senki nem mehet az Atyához, hanem én általam,“ „ezt mondja az Ur“. Ő tehát az egyedüli Idvezítő, nála nélkül nem élet a mi életünk, bocsánatot nem nyerhetünk, Istenhez, az Atyához, az örök életre nem mehetünk. Az Istennek minden kegyelmes adományai a Jézus kezében, hatalmában vannak, azért minden jót csak a Jézus Krisztustól és ő általa lehet megnyernünk. Vannak, a kik ennek daczára is Jézus Krisztusról még csak hallani sem szeretnek, holott keresztyéneknek neveztetnek, ezeket majd az Ur Jézus sem ismeri el, mert a ki őt nem szereti a kegyelmet, az az Atyát veti meg, azon rajta marad az Isten haragja, arra az Isten: égető tűz leszen. A magunk jó cselekedetei, jó tulajdonai soh' sem tökéletesítenek. soh' se idvezítenek.

(Folyt. köv.)

Nem tudjátok-e, hogy a hamisok Isten országának örökségét nem birják? I. Kor. 6, 9.

Megigazulván a hit által, békességünk vagyunk Istennel. Márk 14, 36.

Pillanatfelvétel gróf Mikó Imre zabolai emlékünnepeyeről.

Kegyesség útja.

Ó-szövetségi rózsáskert.

Összeállította: S. Váradí Albert.

A világ teremtése.

Uralkodj ember e földön, mint Isten képviselője; de uralkodj úgy, mint Istened: *bölcsességgel és jóssággal!*

Csak testünk a földé: lelkünk az örökkévaló lehellete, azaz halhatatlan.

A földi paradicsom.

Most is szép az Isten földje; most is paradicsom a világ. *míg szívünk tiszta és ártatlan.*

A kísértő kigyó ma is ezer meg ezer csábító alakban leleskedik körülötted. Fuss, oh fuss előre. Mert a rövid kéjre hosszú bánat következik.

Még a csábított sem menekszik meg a büntetéstől. Avval hogy más beszélt rá, hibádat jóvá nem teheted.

Az Isten még mikor büntet is, szerető Atyánk mi nekünk. Az ő büntetése nem bosszú műve, hanem javító eszköz. Ember! mikor alárendeltjeid hibáznak, te is szeretettel légy!

Kain és Ábel.

Istenem előtt kedves csak úgy lehetek, ha embertársaimat szeretem. A gyűlölség, harag, bosszuvágy, bűnbe visznek. Azért hát minden ember legyen késedelmes a haragra.

Isten nem a külsőt, hanem a szív érzéseit nézi.

A vizözön.

Az Isten hoszútűrő ugyan; de igazságos is egyszerűsmint. A kit jósa bűnbánatra nem hajthat, annak megátalkodottságát a terhes büntetés minden bizonynyal utóléri.

Rosz emberek között is megőrizheti az ember szívének tisztaságát.

Ha kiállodtad a bajt, adj hálát érette az Istennek

A szívárvány mindig a Teremtő kegyelmére és jósaára emlékeztessen.

Kérés az Olvasókhöz!

Pár nap mulva egy fél esztendeje, hogy a „Vasárnap” szerkesztését átvettük. Ez idő alatt, tőlünk telhető lebugzóbb igyekezettel törekedtünk arra, hogy hibeinknek oly lapot szerkeszünk, amely társadalmi, főként pedig evangélikus református szentpontból jó barátjuk, segítő társuk, vezetőjük legyen. Sem fárad-

ságot, sem áldozatot nem kiméltünk a cél érdekében. Jogos tehát kérésünk is, melylyel most kedves olvasóinkhoz fordulunk, hogy támogassák a *Vasárnapot*.

Irányunk a régi, — a kipróbált irány marad: az *ev. ref. hit élesztése, a keresztyén élet és ismeretek terjesztése, az ev. ref. vallás-erkölcsi öntudat fejlesztése, az egyháziasság és összetartás érzetének ápolása s a dolgok kezeknek építő munkára serkentése.*

Nem a magunk érdekét, hanem Krisztus anyaszentegyháza hiveinek szolgálatát tartjuk magunk előtt s ezért bizalommal kérünk mindenkit, hogy fizessen elő, olvassa és terjesse a *Vasárnapot*.

A hátralékos előfizetőket is atyafiságos szeretettel kérjük, hogy előfizetéseiket mielőbb rendezni sziveskedjenek.

A szerkesztőség.

A madridi véres nász.

Spanyolország fiatal királya nyolc napra terjedő ünnepségek között esküdött meg a mult héten Ena angol hercegnővel. Az ünnepségeket szerdán egy bomba zavarta meg, amelyet az anarchisták dobtak az új királyi párt vivő disz kocsijá elé. Mint már többször megesett, a bomba eltévesztette a célját. A vadállati kegyetlenséggel halálra ítélt királyi pártnak semmi baja sem történt de annál több áldozatot szedett a robbanás a kíséretből. A legutolsó hírek szerint 22 halott és 56 sebesült vére fogja emlékeztetné tenni az anarchisták legutolsó nagy szereplését.

Nekünk úgy tetszik, hogy a művelt emberi társadalom tulságos nagy szabadságot adott az anarchistáknak, akik igyekeznek e szabadsággal mentől erősebben visszaélni. Már magában abban az igyekezetben óriási brutalitás van, hogy rémtetteik színhelyéül mindig ünnepélyesebb alkalmat választanak, amelyek nagyobb embertömegeket csoportosítanak együvé. A bombájuk, melyet ők állítólag csak koronás főeknek szánnak mindig egész tömegét a polgároknak gyilkolja meg. Vagyis egészen világos, hogy az anarchisták bármit is beszéljenek, a rendezett társadalomban élő emberek tömegei ellen törnek és épen-séggel nem csupán a királyok személyes biztonságának érdeke az, hogy ellenük a leghathatósabbban védekezünk, hanem édes mindnyájunké, akik e földön élünk.

Egy időben, amikor az anarchisták hasonló merényletei nagyon gyors tempóban követték egymást, az egész világ sajtója követelte a nemzetközi meg egyezést az anarchisták ellen. Vagyis azt, hogy valamennyi művelt nemzet kormánya és törvényhozása hozzon be erélyes rendszabályokat az anarchisták ellen, amelyek által lehetetlenné legyen téve, hogy tömeges embergyilkolásokat rendezzenek. Ez az indítvány most

megint felujult és alig hisszük, hogy kiáltó szóként vesszen el a pusztába.

Az anarchisták legfőbb tenyésző helye a három nagy pápista birodalom Olaszország, Franciaország, és Spanyolország. Minthogy hazájukban elég szigorú rendszabályok őrzik őket — és különösen, ha már valamí erőszakos dolgot cselekedtek — szívesen húzódnak Európa két legszabadabb államába, Svájcba és Angolországba. Mindedig nem lehetett ezt a két államot rávenni, hogy komolyabban lépjenek fel az anarchisták ellen. Svájc már egy keserves tanúságot szerzett, amikor áldott emlékü királynőnk épen Svájc földjén vérezett a gyilkos olasz Luccheni töre alatt. Most talán az angol közvélemény is más utra tér, amikor egy angol nőt, a spanyol király feleségét fe-nyegette meg az anarchisták gyilkos szerszáma.

A politikai eltévelyedéseket ma már nem szoktuk erőszakkal üldözni. Ki volna azonban arra hajlandó, hogy az anarchisták tömeges gyilkolásait a politikai eltévelyedések közé sorolja? Itt az ideje, hogy mindazok, akik anarchista tanokban gyanusak, szigorú hatósági felügyelet alá helyeztessenek és ha kisért rájuk, hogy gyilkos merényletet terveztek, pláne hogyha már robbantó szereket is elkezdtek készíteni, szigorúan megbüntettessenek s erős falak között tétessenek ártalmatlanokká az emberiségre nézve.

Nálunk szerecsére az anarchista tanoknak kevés követője van s népünk józansága és tiszta erkölcsé lehetetlené teszi a külföldi apostolok csábításait. Öröködjünk rajta, hogy továbbra is így maradjon a dolog.

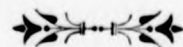
Az imádság.

— Lermontov költeménye. —

*Ha olykor éltem elborul,
S megostromol a gyász,
Ajkamra egy ima tólul
Magasztos és csodás.*

*Hármonias soraiban
Hat minden árva szó;
Valami édes bája van,
Szent, s föl nem fogható.*

*Lelkemről, mint a kőteher,
Ugy gördül minden kétely el,
S hiszek megint s hull a könnyem,
S oly könnyen járok — oh, be könnyen!*

Egyháztársadalmi élet.

H i r e k.

Hálás köszönet. Brassói ev. ref. templomunk ékességére, egyes buzgó vallásos lelkek közelebről a következő felettebb becses ajándékokat nyújtották:

1. Gróf Nemes Jánosné sz. gr. Bethlen Polixéna önméltósága, boldogult fivére gróf Bethlen András emlékére, egy remek fehér selyem, arany himzéses felirattal és saját készítményü Point-Lace csipkével ellátott urasztal felső terítőt adományozott. — 2. Virág Kristó Andrásné urnő és leánya Virág Kristó Gizella k. a. atyját illetve nagyatyja, Istenben boldogult Virág József kegyeletes emlékéül, házilag készítettek egy gyönyörű bordóselyem plüss, arannyal, selyemmel gazdagon kivarrt és valódi aranyrojtal körzött urasztal terítőt. A terítő közepén és négy szélén urvacsora kelyhek vannak pompás kézimunkával arany pikkelyekből, olajág koszoru körzetben kivarrva. A valóban művészien szép kivitelü urasztal terítő 500 korona értéket kitesz. Ugyancsak ők, ez alkalommal a papi széket és a vele átellenes padot hasonló színü aranyrojtos plüss terítővel látták el. — 3. A brassói református nők, egymás között való gyűjtésből, egy igen értékes ezüst, fedéllel ellátott, urvacsora kelyhet vettek. A fennmaradó pénzből pedig, az eddig betegeknek használt értékes ezüst kelyhet kitisztították és kijavították, hogy a közegészségre való tekintetből az urvacsora osztásánál minél több kehely álljon rendelkezésére. Így most egyházunknak 5 gyönyörű ezüst urvacsora osztó kelyhe van. A betegeknek pedig egy kisebb formájú, igen csinos kelyhet vettek, mely belül gazdagon meg van aranyozva és úgy alakjánál, mint masszájánál fogva igen könnyen tisztítható. Mindhárom adomány az urasztalt ékesíti. A nemes szivü adakozók Krisztus szeretetétől vezetve, az ő váltságot hirdető asztalát kívánták ékesíteni. — A szent asztalt, a hova megszentelödni járulnak a hivek, a hol az élő hit ereje, az atyával lelki közösségre vezet, a szentlélek után áhítózó lelkeket. Fogadják a nemes szivü adakozók, e keresztyéni lélekre valló szép ajándékaikért, egész gyülekezetünk hálás köszönetét. Brassó, 1906. június 9-én Péchy Árpád ev. ref. lelkész.

Legyen bizalmatok Istenben; mert bizony mondom néktek, valaki ezt mondandja ime ez hegynek: kelj fel, vetessél a tengerbe és nem kételkedik az ő szívében, hanem hiszi, hogy meg lesznek azok, — megadatik annak, val amit mondott. Márk 11, 22, 29.

—
Atyám, mindenek lehetségesek néked? Ments meg a pohártól; mindazonáltal nem az én akaratom, hanem a tiéd legyen. Márk 14, 36.

— **Bibliai olvasó kalauz.** *Eső.* Isten, az esőnek is atyja. Jób 38, 25. Isten a felhőket a földnek utolsó határából is felhossa. Zsolt. 135, 7. Isten adja az esőt, Jób 5, 10, 37, 3. Zsolt. 65, 10. Ézsaiás 30, 23. Luk. 12, 54. Csel. 14, 17. Isten esőt ad mind a jók, mind a gonoszok földére Mát. 5, 45. Luk. 6, 35. *Az esőt kérni kell* Istentől: 1. Kir. 8, 35. Zak. 10, 1. Zak. 5 27. *Isten vagy sok esőt ad, mint az özönvízkor, vagy berekeszti az eget.* 5. Mát. 11, 17. 1 kir. 8. 35. Vagy esőt vagy kénköves tüzet bocsát a hitetlenekre büntetésül. Zsolt. 11, 7. Ezék. 38, 22. 1 Mózes 19, 24. Luk. 12, 27.

— **Példaadás a kegyeletben.** Özv. Molnár Albertné szül. Fodor Ilka urasszony feledhetlen férje, egyházkerületünknek igaz büszkesége emlékezetére, a marosvásárhelyi ev. ref. egyházközség várbeli nagytemploma részére, az ezen egyházközség által fentartott női-ipariskolában egy díszes és nagy értékü szószék takarót készíttetett. E szószékről 10 esztendőn keresztül hirdette Molnár Albert Isten örök szent ígését s most a bánatos hitves gyöngéd figyelme szép módját találta meg annak, hogy tovább állandóan, hathatósan szóljon a hivekhez, hirdetvén, hogy az igaz gyászban, ott az Isten akaratán való megnyugvás és . . . hogy sok nagy példaadó cselekedetet köszönhet a társadalom és az egyház a fájdalmas szíveknek.

— **Kérés a könyörületos emberbarátokhoz.** Két (egy 5 és egy 1 évet betöltött) fiugyermek árvaházba leendő elhelyezésére támogatást és utmutatást kér a „Vasárnap“ szerkesztősége.

— **Kovács Albert siremlékének felavatása** A két év előtt elhunyt Kovács Albert ref. theol. tanár tisztelői s tanítványai siremléket állítottak a kerepesi-uti temetőben. A leleplezési ünnepély a hálás kegyelet megható tanúsága volt s részt vett azon a magyar protestánság színe java.

— **Dr. Bartók György Emke alapító.** Az erdélyi közművelődési egylet értesítőjében olvassuk, hogy dr. Bartók György erdélyi ref. püspök az EMKE alapítói sorába belépett. Örömmel üdvözöljük e tényt, mely fennen hirdeti a nagy világ előtt, hogy a mi szerény s csak alig a megélhetésre elégséges javadalmazásu püspökeink nagy anyagi áldozatokkal szolgálják a társadalmat és minden nemes közczelt.

— **Az igazságügyminiszter Szovátán.** Kiváló vendége lesz az idei szezonban egyik szép erdélyi fürdőnek a kies Szovátának: Polonyi Géza igazságügyminiszter tölti ott nyári szünidejét, családjával. Családjára már a napokban leérkezik, az országgyűlési tárgyalások befejezte után a miniszter is követi.

— **Bocskai ünnepély.** Bocskai István szobrának a bécsi béke 300 esztendő évfordulója alkalmából, erdélyi fejedelemmé választása helyéu Nyárad-Szeredában, 1906. évi június hó 17-én szobor leleplezési ünnepélyt rendez. Az ünnepség élén Ravasz János ref. esperes áll.

— **A Ferencz József** keserűviz a gyógykincsek egyik legértékesebb része és évenként sok millió palackban az egész világba szétküldetik. — Kérjük határozottan *Ferencz József* keserűvizet, nehogy valamely csekély értékű utánzatot kapjunk.

Hirek az országból.

— **Désy Zoltán államtitkár.** A hivatalos lap már közölte Désy Zoltán volt főispán, marosvásárhelyi collegiumi gondnok s egyházkerületünk képviselőjének Ő Felsége által pénzügyminiszteriumi adminisztratív államtitkárrá történt kinevezését. Az új államtitkár kinevezését országszerte általános tetszéssel fogadták. Őszinte szívvel üdvözljük mi is s kívánjuk, hogy közismert politikai nagy tehetségét az élet legvégső határáig áldozhassa hazánk s egyházunk boldogulására.

— **Az ország nagy numerusai.** Június 13-án terjesztette az országgyűlés elé Wekerle Sándor miniszterelnök az ország költségvetését, melynek 1906. évi bevételi főösszege 1,125.424.789 koronát, kiadási főösszege 1,086.677.187 koronát teszen. Miután pedig 1905. évre nem volt költségvetés csak az 1904. évi költségvetéssel lehetett összehasonlítani. Ugy a rendes, mint a rendkívüli bevételek és beruházások, valamint a kiadások is jelentékenyen emelkedtek. Így a kiadások a miniszterelnökségnél 75646 kor., belügyminiszteriumnál 9,224.498 kor., a pénzügynél 3,526.324 kor., a kereskedelemügynél 20,862.308 kor., a földművelésügynél 4,067.962 kor., az igazságügynél 4,151.796 kor., a honvédelmi tárczánál 1.012,414 kor. s végül a vallás és közoktatásügynél 8,010,650 kor. van emelkedés. Ez utóbbira nézve megemlítjük, hogy 700000 korona többlet az egyházak segélyezésénél az egyes hitfelekezetek segélyeinek felemelésére s részben a lelkészi jövedelmek kiegészítéséről szóló 1898. XIV. t.-cz. további végrehajtására van felvéve. Ugy szintén felsőbb tanintézetek szükséglete 529.34 kor., a középiskoláké 1,219.516 kor., a népnevelésé 4,686.361 kor., a szakiskoláké 227.224 kor. és a gyógypedagógiai intézeteké 100.123 koronával emelkedtek az 1904. évi I. t.-cz. alapján járó pótlékokon kívül, hogy a közoktatás intézményei fejleszthessenek s a tanerők szaporittassanak. A kiadásokkal szemben megfelelő bevételekről is gondoskodva van. Az országgyűlés a költségvetést általánosságban és részleteiben is elfogadta.

— **A miniszterelnök ész-ereje.** Csodálatos dolog volt a Wekerle Sándor miniszterelnök költségvetési előterjesztése, a mennyiben az egész költségvetés főbb tételeit majdnem egy órán át tartott be-

szédében fejből, tehát a nélkül, hogy a jegyzeteibe tekintett volna, mondotta el szerdán az országházban játszói könnyűséggel s tüneményes memoriával, úgy hogy az egész Ház el volt ragadtatva a szokatlan szellemi képesség felett.

— **Tüntetés a magyarok ellen.** E hó 10-én Bécsben, míg a magyar delegáció a magyar palotában ülést tartott rettenetes tüntetést rendeztek a delegáció, helyesebben Magyarország ellen. Beverték a magyar palota ablakait, dorongokat, köveket, sőt kést dobtak be a delegáció ülés termébe. A maga nemében páratlan támadással szemben erős hangon kelt ki a magyar nemzeti közvélemény, de az országgyűlés, melynek tagjai között többség a magyar nemzetet védő függetlenségi párt, még nem foglalkozott e kérdéssel.

— **A király megróvása.** Bécsben e héten a delegáció magyar tagjait botrányos módon insutálták az osztrákok. Ő Felsége mikor ezt meghallotta, azon nézetének adott kifejezést, hogy ilyesminek nem lett volna szabad előfordulni. Mint több lap közli, ez ügyből kifolyólag a bécsi rendőrfőnök állását el kell hagyja. Egyébiránt az osztrák kabinet tagjai a botrány után nyomban sajnálatukat fejezték ki.

Egy igazi papról.

Irta: **Tavaszi Sándor.**

Egy emberről, egy papról mondok nektek nem mesét, de igaz történetet. Egy emberről, ki igazán tudott szeretni, egy papról ki igazán tudott hinni s a ki hitéért, szeretetéért csak szeretetlenséget, rossz akaratot, üldöztetést nyert viszznásul. Nemes, ideális vágyak vezették e gyönyörűségesen fenséges pályára, hogy mint Jézus Krisztus: gyógyítsa a fájó sziveket, törölje a hulló könnyeket, együtt sirjon a sirókkal s aztán együtt örvendjen az örvendezőkkel.

Ott meszi az erdőkkel, hegyekkel, virágos dombokkal koszoruzott, kies völgyben fekszik egy kis falu, egyszerű fehér templomával s fehér templomának galambfészkes szürke fatornyával...

Sokáig, nagyon sokáig hallgattak némán e szürke fatoronyban azok a messze csengő, édes-bus bongásu, imára hívó harangok, melyek a ve'ök rokon, ismerős sziveknek hurjain, oly régi, kedves emlékeket, örömeiket idéznek fel, mindannyiszor, a hányszor megszólalnak!

* * *

Az elnémult harangok újra szólnak. A falu ujjonnan választott papja tiszteletes Laborczay Gábor atyánkfia ma tartja beköszöntőjét. A harangok hívó szavára a hitbuzgó hivek seregestől tódulnak a templomba, sietve mint az eltikkadt szarvas a forrásra — seregelték — hallgatni az ígét, a szeretet szavát, kárpotlásul a világ sok hiábavalóságai és nyomoruságos

bajaiért. Megcsendül az ének a hivek ajkán: „Áld meg Uristen a Te népedet...“

Aztán elhal az orgona mélabus hangja s mint, egy apostól emelkedik a szószékre az ifju pap szólva az ígét, hintve a magot, hogy teremjen a sziv, teremjen a lélek üdvös, hasznos gyümölcsöket.

Egy gyönyörű nap eltelt s Laborczay elindult nehéz pályáján. Szent czélok lebegtek előtte, mindig a népért küzdeni, mindig a népet védeni! S küzdött is méltó fegyverekkel s ő védte is a népet szent lelkesedéssel. Két szép, de nehéz fegyverrel küzdött az Igazság és a Szeretet fegyverével. Oh de e szeretetéért éz igazságosságáért — mint a Szeretnek és az Igazságnak többi bajnokai — hányszor és hányszor kellett szenvednie s mig mások boldogságán munkált, magának tűrni, — tűrni az üldöztetésnek, a hálátlanságnak szivszaggató keserűségeit más felekezetűektől is.

Volt e kis faluban egy tekintélyes kereskedő ember, ki látszólag a nép emberének mutatta magát s hangoztatta is uton-utfélen a nép boldogítására czélzó elveit: „hogy mindent a néppel és a népért“ de valóságban igazi elve épen a megfordítottja volt: „hogy mindent a néppel, de semmit a népért“, s ki az alacsony önzésnek, anyagiasságnak piszkos légkörében élve, elvei álarczája alatt, a hol csak lehetett zsarolta a népet, s a szent igazság nevében a népnek az isten adta szegény népnek kezéből képes volt az utolsó fillért is kiragadni s gazdag kincstárát még jobban felhalmozni. Már kezdettől fogva nem jó szemmel nézte a község derék papját, s a mikor az a község egyes polgári ügyeibe beleavatkozott s az igazság tiszta szemüvegén keresztül vizsgálva a dolgokat a jót védte — a rosszat üldözte — oh akkor már egész hadjáratot intéztek ellene.

Durva hangon szólt a papra:

— Mit avatkozik a község ügyeibe, mikor ahhoz nem ért, pláne „egy pap“, „egy prebendás cseléd?“ Menjen prédikálni!!

S a mi még keserűbb volt az ifju papra — látnia kellett azt, hogy azok az emberek, a falu hivatalosai a kiknek épen ugy kötelességök védeni az igazságot mint neki — azok az emberek is együtt dolgoznak az igazság, a világosság elnyomásán a nagy Farizeussal.

Most egy pillanatra elfelejtették önző vágyaikat s karöltve munkáltak azon egyetlen czél elérésében, hogy elnémitsák, elhallgattassák „azt a papot“.

Egy vasárnap délután történt, hogy a községi bíró a templomozás után gyűlést hívott egybe. Czélja volt pedig e gyűlésnek az, hogy azt az amugy is nyomorult, szegény néposztályt: a birtoknélküli napszamosokat valami új adóval rójják meg! Gonosz szándékuk nem sikerült. Ott volt az Igazság védelmezője a község derék lelkésze, s védelmére kelt az elhagyatott, szegény embereknek. Védelmére kelt — mert ott volt szívében az igazi krisztusi szeretet — ott volt igazán szívében, lelkében s nem csak ajkán.

S aztán — láttatok megbolygatott vad méheket? — ugy támadtak e sötét lelkű emberek — ez egyedül álló szelid lélekre. Azonban ne higgyétek, hogy ő félreállott — nem — mert nemcsak szelidség, nemcsak szeretet volt ő benne, de volt lelkierő, volt erkölcsi bátorság, mely ajkára adta az Igazság szavát:

— Nem bánom — mondá — ha az egész világ ellenem támad is, s ha az emberek gyarlósága miatt talán buknom is kell, akkor sem engedek az igazságból, mert tudom hogy: „Van bíró a felhők felett.“

„S áll a villámos ég.“

— S aztán ne gondoljátok ti képmutató Farizeusok, hogy megijedve a ti gonoszságoktól, gyáván félre állok? — Nem! — Tudjátok meg, hogy annak az Istenembernek vagyok a szószólója, a ki a ti fajtátokhoz így szólott: „Jaj nektek vak vezérek! Jaj nektek képmutató Farizeusok!“

Hiveivel elment s otthagya az emberi gyarlóságok a megtestesült ördögeit.

S a nép ünnepelte, a nép szerette, a nép rajongott érette, mint hajdan az Ur Jézus Krisztusért a virágvasárnapi diadalmenet alkalmával.

— Nem mesét, de igaz történetet mondok.

Laborczay nem elégedett meg azzal, hogy népének csak védelmezője legyen, nem elégedett meg azzal, hogy népének csak szellemileg legyen vezetője, de vezetője akart lenni az anyagiakban is. Mert bármily ideális lelkű ember is volt, tudva azt, hogy a boldogság elérésében az anyagi javaknak is meg van a maguk méltó részük s épen azért azokat megvetni, mellőzni épen ugy Isten ellen való véték, mint azoknak keresésében, mint azoknak hajhászásában elmerülni.

Mint gondolkozó embernek figyelmét sok minden megragadta. Látta ugyanis, hogy a vidéken mily kevés a gözcséplőgép, s tudta azt, hogy annak okos kezelésével, ugy egyházának mint hiveinek mily szép jövedelmet biztosíthat. Tehát hiveivel megegyezve közös költségen hozattak is egy ügynök közbejárásával egy kisebbszerű gépet. Minden nagyobb megterheltetés nélkül ki is fizették, s reményteljes szívvél várták az aratást, a cséplést, a midőn majd a vidéket bejárva, buzával és egyéb gabonával s ezek által pénzzel megrakodva térnek majd vissza. S az ideális lelkű pap látta nemes vágyai megvalósulását: amikor hivei szellemileg és anyagilag egyaránt jelvirágoznak.

— Hej de beh másképpen történt minden!

Röviden beszélek, nem szaporitom a szót, mert nem mesét, de igaz történetet mondok.

Az ügynök felvette a gép árát s elhajózott a pénzzel együtt oda a hová az ilyen emberek mind elérkeznek — Amerikába.

S a gép árát ismét ki kellett fizetni. A nép elkeseredett, mert némelyek ez által csaknem a bukás szélére jutottak.

Láttam a Virágvasárnap fenséges jelenetei után a Nagypéntek szomorú jeleneteit lefolyni. A „Hozsánna“ kiáltás után hallottam a „Feszítsd meg“ vad rivalgását.

S az a nép, mely derék papját e'öbbs az égig emelte, most a sárba tiporta. Szidta, gyalázta, fenyegette ezzel is azzal is. De ő nagy lélekkel mindezt tűrte, mindezt elszenvetve. Ő jót, ő nagyot akart s ő bizott abban az emberben — a más becsületében. Nem hitt egy emberben ennyi önzést, ennyi rosszakaratot, ennyi jellemtelenséget, ennyi lelki szegénységét. Munkájában a nép boldogítás szent eszméje vezette, de megakadályozta őt egy embernek gyarlósága, ördögi terve.

Eszméinek bukni s nekí az annyira istenített népben csalódnia kellett.

S ebben van életének szomorú tragikumája . . .

Ime egy régi, de nem is oly régi történet. Életemben annyi szépet láttam, hogy azokból az eszméyekért lelkesedni s küzdeni tanultam.

Ime egy pár epizód másoknak is.

Szerkesztői üzenetek.

Fülöp Lajos p. ü. fővigyázo Cs. Gyimes. Atyafiságos szeretettel fogadjuk elismerését s kérjük ismerősei körében terjessze lapunkat.

V. Ö Diósad. Örvendünk az előfizetésnek, de még jobban szives igéretednek. Szeretettel kérjük, várjuk az ígért beváltását.

Dr. K. E.-né Parajd. Levelet irtunk s készséggel állunk bármikor rendelkezésére.

A Dr. Schmidt G. főörzsorvos és physikus által feltalált hires

FÜL-OLAJ

megszüntet gyorsan és alaposan időközi **süketiséget, fülfolyást, zúgást és nehézhallást** megidült esetekben is. Ára üvegenként használati utasítással 2 frt. Kapható **Debreczenben, Kossuth-utca 8. szám** az „Arany Egyszarvu“-hoz című gyógyszer-tárban.

Agrár Takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.
Fióktételek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyó-szentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Van szerencsénk értesíteni, hogy Széchényi téri intézeti házunk földszinti sarokhelyiségében külön

Bank és Pénzváltó-üzletet

létesítettünk, melynek üzletköre a következő:

1. **Értékpapírok, idegenpénzek** és érmek vétele és eladása.

2. **Tőzsdei megbízások** teljesítése.

3. **Sorsjegyek eladása letétjegyre** csekély foglaló lefizetése ellenében, a fennmaradó vételért az intézet mérsékelt kamattal kölcsön adja, — akáik pedig egyenlő havi **részletfizetésre** is. — Az első részlet lefizetése után a sorsjegyekre eső nyereség már a vevőt illeti.

4. **Sorsjegy igérvények** kibocsátása minden huzásra.

5. **Árfolyam veszteség elleni biztosítás.**

6. **Kisorsolt sorsjegyek** és egyéb sorsolt értékpapírok beváltása.

7. **Előlegek nyújtása értékpapírokra** a legmérsékelt kamattal.

8. **Osztálysorsjegyek előrusítása.**

9. **Takarékbetétek átvétele** könyvecskékre, folyó és cheque számlára.

10. **Szelvények beváltása** és új szelvények beszerzése.

11. **Utalványok és hitellevelek kiállítása** bel és külföldi piacokra.

12. **Letétek.** Elfogadjuk értékpapírokat, okmányokat kezelésre vagy lepecsételt csomagban megőrzésre mérsékelt díj mellett.

13. **Magánpénztárak (Safe deposit)** Értékpapírok, okmányok, ékszerek, végrendeletek stb. tűz- és betörésmentes megőrzésére szolgáló rekeszek olcsó díj mellett bérbeadása.

14. **Költségmentes megvizsgálása** sorsjegyek és mindennemű sorsolás alá eső értékpapírok huzásának.

15. **Kivándorlóktól érkező** pénzek, utalványok és cheques legolcsóbb beváltási helye.

Foglalkozunk egyáltalán mindazzal, a mi a bank és pénzváltó üzlet körébe vág és szivesen szolgálunk felvilágosítással és utbaigazításokkal.

A pénzváltó üzlet hivatalos órái:

dél előtt 8—1 óráig

délután 3—6 óráig.

Agrár Takarékpénztár Részvénytársaság
Maros Vásárhelyt.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMEZES IZÜ TERMÉSZETES
HASHAJTÓSZER.

„VASÁRNP“

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

== AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. ==

Szerkesztik : **Tóthfalusi József** ref. lelkész és **Paál Gusztáv** ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap“ czélja ?

A „Vasárnap“ czélja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“ ?

A „Vasárnap“ előfizetési díja **egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona.** Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést czélszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetések is elfogad.

Ha a szép Maros-Vásárhelyen ügyes bajos dolga, akad ne mulassza el megtekinteni

az ev. ref. Kollegiumi könyvkereskedést

hol az irodalom legújabb termékei állandóan raktáron vannak, ép úgy szakmunkák mindenféle nyelven, inakönyvek egyszerű és pompás diszkötésben, ifjusági könyvek, folyóiratok stb. Bárhol és bárki által hirdetett mű legrövidebb idő alatt — portómentesen — megrendelhető.

Papírú raktáram a legnagyobb, hol olcsó pénzen jó árut kap a t. vevő, mert 100 levélpapír és 100 boríték csinos dobozban csak 60 kr., amelynek eddig 1 frt. 60 kr. volt az ára. — 500 finom fehér irodai papír 2 frt 20 kr. 500 iv fogalmazó papír 1 frt 40 kr. Pecsétviasz, tenta, itatós papír, írónok és számtalan e szakmába vágó, de itt fel nem sorolható cikk a legolcsóbban beszerezhető.

Nagy gondot fordítok tanszerekre és tankönyvekre, népkönyvtárakra, havi részletfizetésre.

Jó és olcsó! ez a jelszó. — Postai megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az ev. ref. kollegiumi könyvkereskedés

MÁRVÁNYI ARTHUR Maros-Vásárhely, Főtér Bál-ház.

ADI ÁRPÁD

≡ KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZETE ≡
MAROS-VÁSÁRHELY. SZÉCHENYI-TÉR.

Ajánlja két nagy gyorsajtóval,
két amerikai gyorsajtóval, lyukasztó
és több segédgéppel, valamint a leg-
modernebb új betűkkel jól felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakba vágó munkák gyors
és izléses elkészítésére, feltűnő olcsó
árak mellett.

Vidéki megrendelések azonnal esz-
közöltetnek.